

ПРИНЦ
СА ДВА МАЧА

OWIDJU

ПРИНЦ
СА ДВА МАЧА

OWIDJU

SHORT INTRO...

This book is for those who want to learn Serbian in a fun way.

I am deeply committed to the idea that reading books can help us build vocabulary and strengthen grammar without much pressure.

While learning Serbian, reading should be one of your primary activities.

Don't try to remember words or grammar.
Don't try to put pressure on yourself.

Just get to know the language through the story, as if it were a person.

This book has three parts:

1. The story in the Serbian Cyrillic Alphabet.
2. The text in the Serbian Latin Alphabet.
3. The story in English.

My recommendation:

- Start with the English part and read the story twice.
- Read my pronunciation guide.
- Read the Serbian story in any of the two alphabets.

This short story will add to your knowledge of Serbian. It will be an excellent step toward helping you enjoy content in the language.

Thank you!

owidju.com

ПРИНЦ СА ДВА МАЧА

Јован је ковач.

Ради као ковач пет (5) година.

Он није обичан ковач, зато што једино прави мачеве и копља.

Пала је ноћ.

Село није добро осветљено, а улице су прекривене блатом.

Јован затвара радионицу и пали лампу на капији.

Затим уђе у кућу и седе за сто са својом супругом, Јеленом.

Група јахача се појави на улици.
Стају испред Јованове радионице.
Први јахач силази с коња. Остали такође сјашу.
- Ја ћу ући први, рече један од њих.
- Молим, рече један младић.

Двојица упалише по фењер.
Испод светла им сијају оклоп и оружје.
Они су краљеви војници.
Један војник који носи лампу вади мач из канија и приближава
се вратима.

Војници који носе лампе брзо улазе у кућу.

Оружје им је спремно.

Јован и Јелена уплашено гледају у два војника.

- Ти, отварај радионицу! – један војник рече Јовану.

Јован и Јелена полако устају од стола.

Она остаје у соби са једним од војника.

Јован иде ка вратима радионице и откључава их.

Други војник прати Јована у радионицу и затвори врата.

- Ко је још у кући осим вас двоје? – пита војник.

- Нико.

- Јеси ли сигуран?

- Да. Живимо сами. Немамо деце.

Војник гледа у врата и повика: Спреман!

Врата се отворише и остатак војника улази.
Онда један млади витез уђе. Гледа у Јована и рече:

- Јеси ли ти Јован, ковач?
 - Да.
 - Ја сам Алекс, краљев син.
 - Ваше Височанство! Почаствован сам...
 - Ја причам сад!
- Јован умукну. Војници су такође тихи.

Принц Алекс рече:

- Требају ми два мача.
- Оба су за мене, са МОЈИМ симболом, не са краљевим.
Хоћу да буду идентични. Имаш пет дана на располагању.
- Ваше Височанство, али...
 - Рекох: ЈА причам сад!
- Један војник приђе Јовану и претећи шапуће:
- Зар не разумеш српски?
- Сви су тихи.

Принц са досадом посматра око себе.

Нема много ствари у соби.

Алекс рече:

- Моја посета овде је тајна.

Ако кажеш некоме, знаш шта да очекујеш? Је л'?

- Да... рече Јован нежно.

- Добро. Онда, ми идемо сада. Вратићемо се за пет дана.

Јован брзо прича:

- Ваше Височанство, опростите ми, али пет дана није довољно за два краљевска мача! Само један мач захтева недељу дана!

Принц се осмехну и рече:

- Добро онда. Имаш седам дана за један мач.

Твоја супруга ће истовремено радити на другом.

- Ваше Височанство...

- Када се вратим, упоредићу их.

Ако њен мач није добар као твој, ухапсићу је.

Ако је њен мач бољи од твог, узећу тебе уместо ње.

Принц излази кроз врата и војници га прате.

Јован иде до Јелене и све јој исприча.

- Кога можемо питати за помоћ? – упита супруга.

- Знам кога. Идем у град. Знам некога ко ће нам сигурно помоћи.

- Буди пажљив!

Јован полако излази кроз капију.

Иде ка граду пешке, по мраку.

Ковач нема ни коња ни фењер.

Блато се може нежно чути испод његовог стопала.

PRONUNCIATION

- a/ а - [a] = like "a" in "father"
b/ б - [b] = like "b" in "bone"
c/ ц - [ts] = like "ts" in "nuts"
č/ ч - [tʃ] = like "tch" in "batch"
ć/ ћ - [tɕ] = like "tch" in "batch" but softer
d/ д - [d] = like "d" in "dog"
dž/ џ - [dʒ] = like "dge" in "edge"
đ/ ђ - [dʒ̞] = like "dge" in "edge" but softer
e/ е - [e] = like "e" in "bet"
f/ ф - [f] = like "f" in "fine"
g/ г - [g] = like "g" in "go"
h/ х - [x] = like "h" in "hello" but with more frication
i/ и - [i] = like "ee" in "see"
j/ ј - [j] = like "y" in "yes"
k/ к - [k] = like "k" in "skate"
l/ л - [l] = like "l" in "cool"
lj/ љ - [ɭ] = like "lli" in "million"
m/ м - [m] = like "m" in "man"
n/ н - [n] = like "n" in "nut"
nj/ њ - [ɲ] = like "ni" in "minion"
o/ о - [o] = like "oo" in "floor"
p/ п - [p] = like "p" in "spot"
r/ р - [r̥] = tapped "r" like "tt" in "better" (in General American)
s/ с - [s] = like "s" in "see"
š/ ш - [ʃ] = like "sh" in "show"
t/ т - [t] = like "t" in "stop"
u/ у - [u] = like "ue" in "sue"
v/ в - [v]/[v̞] = like "v" in "veal" but with less frication from the teeth
z/ з - [z] = like "z" in "zoo"
ž/ ж - [ʒ] = like "s" in "pleasure"

PRINC SA DVA MAČA

Jovan je kovač.

Radi kao kovač pet (5) godina.

On nije običan kovač, zato što jedino pravi mačeve i koplja.

Pala je noć.

Selo nije dobro osvetljeno, a ulice su prekrivene blatom.

Jovan zatvara radionicu i pali lampu na kapiji.

Zatim uđe u kuću i sede za sto sa svojom suprugom, Jelenom.

Grupa jahača se pojavi na ulici.
Staju ispred Jovanove radionice.
Prvi jahač silazi s konja. Ostali takođe sjašu.
- Ja ću ući prvi, reče jedan od njih.
- Molim, reče jedan mladić.

Dvojica upališe po fenjer.
Ispod svetla im sijaju oklop i oružje.
Oni su kraljevi vojnici.
Jedan vojnik koji nosi lampu vadi mač iz kanija i približava se vratima.

Vojnici koji nose lampe brzo ulaze u kuću.

Oružje im je spremno.

Jovan i Jelena uplašeno gledaju u dva vojnika.

- Ti, otvaraj radionicu! – jedan vojnik reče Jovanu.

Jovan i Jelena polako ustaju od stola.

Ona ostaje u sobi sa jednim od vojnika.

Jovan ide ka vratima radionice i otključava ih.

Drugi vojnik prati Jovana u radionicu i zatvori vrata.

- Ko je još u kući osim vas dvoje? – pita vojnik.

- Niko.

- Jesi li siguran?

- Da. Živimo sami. Nemamo dece.

Vojnik gleda u vrata i povika:

- Spreman!

Vrata se otvoriše i ostatak vojnika ulazi.

Onda jedan mladi vitez uđe. Gleda u Jovana i reče:

- Jesi li ti Jovan, kovač?

- Da.

- Ja sam Aleks, kraljev sin.

- Vaše Visočanstvo! Počastvovan sam...

- Ja pričam sad!

Jovan umuknu. Vojnici su takođe tihi. Princ Aleks reče:

- Trebaju mi dva mača.

Oba su za mene, sa MOJIM simbolom, ne sa kraljevim.

Hoću da budu identični. Imaš pet dana na raspolaganju.

- Vaše Visočanstvo, ali...

- Rekoh: JA pričam sad!

Jedan vojnik priđe Jovanu i preteći šapuće:

- Zar ne razumeš srpski?

Svi su tihi.

Princ sa dosadom posmatra oko sebe.

Nema mnogo stvari u sobi.

Aleks reče:

- Moja poseta ovde je tajna.

Ako kažeš nekome, znaš šta da očekuješ? Je l'?

- Da... reče Jovan nežno.

- Dobro. Onda, mi idemo sada. Vratićemo se za pet dana.

Jovan brzo priča:

- Vaše Visočanstvo, oprostite mi, ali pet dana nije dovoljno za dva kraljevska mača! Samo jedan mač zahteva nedelju dana!

Princ se osmehnu i reče:

- Dobro onda. Imaš sedam dana za jedan mač.

Tvoja supruga će istovremeno raditi na drugom.

- Vaše Visočanstvo...

- Kada se vratim, upoređiću ih.

Ako njen mač nije dobar kao tvoj, uhapsiću je.

Ako je njen mač bolji od tvog, uzeću tebe umesto nje.

Princ izlazi kroz vrata i vojnici ga prate.

Jovan ide do Jelene i sve joj ispriča.

- Koga možemo pitati za pomoć? – upita supruga.

- Znam koga. Idem u grad. Znam nekoga ko će nam sigurno pomoći.

- Budi pažljiv!

Jovan polako izlazi kroz kapiju.

Ide ka gradu peške, po mraku.

Kovač nema ni konja ni fenjer.

Blato se može nežno čuti ispod njegovog stopala.

THE PRINCE
WITH TWO SWORDS

OWIDJU

THE PRINCE WITH TWO SWORDS

John is a blacksmith.

He has been working as a blacksmith for five years.

He is not a regular blacksmith because he only makes swords and spears.

The night came.

The village could be better-lit, and the streets are mud-filled.

John closes up the workshop and puts out the lamp at the gate.

Then, he enters the house and sits at the table with his wife, Helen.

A group of horsemen appears on the street.

They stop in front of John's workshop.

The first rider gets off the horse.

The other riders also dismount.

"I'll go in first," says one of the men.

"Please," says a young man.

Two of the men each lit a lantern.

Under their light, the armor and the weapons shine.

They are the king's soldiers.

A soldier carrying a lantern draws his sword out of the scabbard and approaches the door.

The soldiers carrying lanterns enter the house quickly.
They both have their weapons ready.
John and Helen are looking fearfully at the two soldiers.
"You, open up the workshop!" says a soldier to John.
John and Helen slowly get up from the table.
The woman stays in the room with one of the soldiers.

John goes to the workshop's door and unlocks it.
The other soldier follows John into the workshop and shuts the door.
"Who else is in the house, aside from you two?" Asks the soldier.
"No one."
"Are you sure?"
"Yes. We live alone. We have no children."
The soldier looks at the door and shouts:
"Ready!"

The door opens, and the rest of the soldiers come in.

Then, a young knight comes in.

He looks at John and says:

"Are you John, the blacksmith?"

"Yes."

"I'm Alex, the king's son."

"Your Highness! I'm honored to..."

"I am speaking now!"

John shuts up. The soldiers are silent too.

Prince Alex says:

"I need two swords—both for me, with MY symbol, not the king's.

I want them to be identical. You got five days at your disposal."

"Your Highness, but..."

"I said: I'm speaking now!"

A soldier comes closer to John and whispers threateningly:

"Don't you understand English?"

Everybody is silent.

The Prince looks around with boredom.

There are a few things in the room.

Alex says:

"My visit here is secret.

If you tell someone, you know what expects you. Yes?"

"Yes..." says John softly.

"Good. Then, we're going now.

We'll be back in five days."

John talks fast:

"Your Highness, forgive me, but five days aren't enough for two royal swords! One sword alone takes a week!"

The Prince smiles and says:

"Well, then. You got seven days for one sword.

Your wife will work on the second sword at the same time."

"Your Highness..."

"When I get back, I'll compare them.

I'll arrest your wife if her sword isn't as good as yours.

If her sword is better than your sword, I'll take you instead."

The Prince exits the door, and soldiers follow him.

John goes to Helen and tells her everything.

"Who can we ask for help?" asks the wife.

"I know who. I'm going to the city.

I know someone there that will surely help us."

"Be careful!"

John slowly exits the gate.

He goes to the city, on foot, through the dark.

The blacksmith has no horse or lantern.

He could hear the gently squashed mud under his feet.
